

Serum ürik asiti erektil disfonksiyon riskini predikte etmektedir

Salem S, Mehraei A, Heydari R, Pourmand G.
J Sex Med 2014; 11: 1118-24.

Yeterli bir cinsel aktivite için gerekli olan ereksiyonun sağlanamaması olarak adlandırılan erektil disfonksiyon (ED) oldukça önemli bir sağlık sorunudur. Yıllık olarak erkek popülasyonunun %15'ini etkilemektedir. Günümüzde psikojenikten ziyade vasküler etiolojinin ED gelişiminde ağırlık kazandığı bilinmektedir. Erektil disfonksiyon, kardiyovasküler hastalıklarla benzer risk faktörlerini paylaşmakla kalmaz aynı zamanda kardiyovasküler hastalıklar için prediktif rol de oynamaktadır. Hipertansiyon, diyabetes mellitus (DM), hiperkolesterolemi, obezite ve yaşlanma endotelial disfonksiyon ve sonuçta da bütün vasküler yataklarda bozukluğa yol açmaktadır. Serum ürik asit düzeyi, endotelial disfonksiyon, oksidatif stres ve inflamasyonla ilişkili olup kardiyovasküler hastalıklarda risk öngörmede öne çıkmaya başlamıştır. Bununla birlikte hiperüriseminin ED ile olan ilişkisi hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır.

Sunulan bu çalışmada 251'i yeni tanı konulmuş ED'li olgular, yaş ile eşleştirilmiş 252 kontrol olgusu ile karşılaştırılmıştır. Daha önce pelvik cerrahi ya da travma geçirmiş olgular, hepatik ya da renal hastalık ile psikiyatrik bozukluğu olanlar, diyabetes mellitus hariç endokrin bozukluklara sahip hastalar, kanser hastaları, terminal kardiyak hastalıkları olanlar ile genitoüriner sistemle ilişkili olabilecek diğer morbid durumu olan olgular çalışmaya dahil edilmemiştir. Bütün olgular, serum ürik asit seviyeleri, yaş, sigara içimi, lipid profili, hipertansiyon, obezite ve DM gibi potansiyel risk faktörleri açısından incelenmiştir. Erektil disfonksiyon, IIEF-5 formu ile değerlendirilmiştir. Çalışma ve kontrol grubunun ortalama yaşları sırasıyla 45.2±10.1 yıl ve 45.1±8.4 yıl olarak saptanmıştır (p=0.85). Olguların %41.8'inde hafif, %33.1'inde hafif-orta, %17.9'unda orta ve %7.2'sinde de şiddetli ED saptanmış olup ED süresi 31.85±19+.41 ay olarak belirtilmiştir. Ortalama serum ürik asit seviyeleri ED

olan ve olmayan gruplarda sırasıyla 6.12±1.55 mg/dL ve 4.97±1.09 mg/dL olarak saptanmıştır (p<0.001). Serum ürik asit seviyesindeki 1 mg/dL artış ED riskini iki kat arttırmıştır. Yine ED'nin derecesi ile serum ürik asit seviyeleri arasında anlamlı ilişki saptanmıştır.

Ürik asit insanlarda, pürin metabolizmasının son ürünüdür ve kandaki seviyesi diyetle alım, vücuttaki hücre döngüsü ve renal ekskresyonla ilişkilidir. Serum ürik asit seviyesinin kardiyovasküler hastalık patogenezindeki rolü klinik ve deneysel çalışmalarda gösterilmiştir. Ürik asit, endotelial ve vasküler düz kaslarda nitrik oksit (NO) seviyesini düşürmektedir. Bunu da doğrudan tüketim, arjinaz aktivitesi ve oksidatif stresi arttırarak yapmaktadır. Bilindiği üzere düşük NO seviyeleri insülin rezistansını arttırır. İnsülin ise normal fonksiyon için NO gereksinimine ihtiyaç duymaktadır. Hücre içi yüksek ürik asit düzeyleri vasküler endotelial ve düz kas hücrelerinde oksidatif strese neden olmaktadır. Ürik asit ayrıca, vasküler düz kaslarda proliferasyona neden olarak mikrovasküler hastalığa yol açar. Ürik asit aynı zamanda inflamatuvar yollar ile kemokinleri arttırır. Çalışmalarda, serum ürik asit seviyelerinin şiddetli koroner hastalığı olanlarda kardiyovasküler patolojiler için bağımsız prediktif faktör olduğu gösterilmiştir. ED'nin subklinik sistemik vasküler hastalığın erken bulgusu olduğu kabul edilmiştir.

Sonuç olarak, sunulan bu çalışmada, araştırmacılar serum ürik asit seviyelerinin ED oluşumunda bağımsız prediktif faktör olması nedeniyle pratikte kullanılabileceğini belirtmektedirler.

Çeviri

Prof. Dr. Fikret Erdemir

**Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Üroloji Anabilim Dalı**